

عنوان مقاله:

بحرانهای زیست محیطی دریای خزر و نقش آن در آمایش سرزمین ایران

محل انتشار:

همایش ملی جغرافیا و آمایش سرزمین (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

رقیه شریفی چابکی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

خلاصه مقاله:

آمایش سرزمین را می توان برنامه ای به منظور تنظیم رابطه انسان و فضا و فعالیت های انسانی تلقی کرد؛ که هدف آن بهره برداری منطقی از همه امکانات ، برای بهبود وضعیت مادی و معنوی اجتماع انسانی است. به عبارت دیگر سازمان دهی مطلوب فضا به منظور رسیدن به توسعه پایدار می باشد. حرکت بسوی توسعه پایدار ، نیاز به تغییرات بنیادی در نگرش و رفتار بشر دارد. لذا پیشرفت در این زمینه، بستگی به آگاهی و آموزش عمومی دارد که در آن مفاهیم و پیام های کلیدی آموزش برای آمایش سرزمین و توسعه پایدار، ملاحظاتی در رابطه با عمده ترین مسائلی که امروزه بعنوان نوعی بحران در کشور ما مطرح می باشند . در هم می آمیزد. جمهوری اسلامی ایران، بعنوان یک کشور در حال توسعه و برخورداری از منابع طبیعی فراوان ، یکی از مصادیق الگوی رشد، با فشار بر منابع طبیعی است . در صورتیکه بهره برداری از این منابع بدون رویه ای سازگار با محیط زیست صورت می گیرد، تعادل های اکولوژیکی را در منطقه بهره برداری بر هم زده و به محیط زیست لطمات جبران ناپذیر، آلودگی نفتی ، صنعتی، زیستی ... را وارد می سازد. بنابراین نه تنها پرداختن به مسائل فوق ضرورت دارد، بلکه باید نحوه تفکر و نگرش افراد را اصلاح نمود و چشم انداز جدیدی را که در آن ارزش های پایدار ریشه دارند ، باز شناخت. بنابراین در این مقاله سعی شده است تا با ارزیابی بحران های زیست محیطی دریای خزر ، و ارائه راهکارهایی در سطح ملی و منطقه ای راهی بسوی آمایش سرزمین ایران و توسعه پایدار باز نمود.

کلمات کلیدی:

دریای خزر- بحران های زیست محیطی، رژیم حقوقی، توسعه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/242294>

